

Beatrice

Beatrice er ganske ung da hun kommer i lære som torturmester

Dommen

"Anklagede bedes rejse sig."

Den unge mand rejser sig. Han har et kønt ansigt med alvorlige øjne. Hans blik hænger ved den kvindelige dommer.

"Jeg dømmes dig til angst og uvished. Kun jeg og mine bødler kender straffen som er bestemt for dig. Hvad der præcist skal ske med dig, og hvor længe du skal være i bødlernes varetægt, er hemmeligt. Du kan måske mildne straffen gennem din opførsel, men du ved ikke hvad der er den rigtige opførsel, og bødlerne kan ændre den udmålte straf efter deres eget skøn. Når vi piner dig - og det gør vi - kan du måske undgå en værre tortur ved frivilligt at underkaste dig. Ved at lære at elske dine bødler kan du måske slippe. Men måske gør det ingen forskel. Når du føres ud fra denne retssal, er du under alle omstændigheder fortabt. Ingen vil nogensinde høre om din videre skæbne."

Den unge mand føres bort gennem en smal dør bagerst i retslokalet. Ad lange gange som kun kendes af bødlerne, går vandringen, nedad nedad, hele tiden nedad. Ingen dømte er nogen sinde vandret denne vej opad.

Alene

En rum tid sidder drengen, – for han er mere dreng,
end han er mand, – i en celle. Dage går, måske uger.

Han behandles venligt og mangler ingenting. Ved de første forhør udspørges han om forskellige dagligdags ting: Hvad han hedder, hans forældres navne, hans søskende, o.s.v. Han pålægges at gøre nogle bevægelser: Løfte hænderne, bøje sig forover, rette sig op, dreje rundt med lukkede øjne. Ikke noget særligt, men hele tiden er angsten der.

Nøgen dreng

Af og til er dommeren som dømte ham, til stede. Hun er høj og mørk, og hendes ansigt ligger altid i skygge under en hætte. Hun iagttager, men siger sjældent noget. Indtil i dag. I dag sidder hun for bordenden ved et langt bord. Hendes hjælpere sidder langs siderne. De er alle sammen kvinder. Den ældste er en gammel kone, rynket og vissen som en ørkenbusk. Den yngste er en helt ung pige, smuk som en sigøjnertøs, hendes øjne er store og mørke, men trækkene er karakterfaste, og hun har et drag om munden som ikke svarer til kroppens alder. De andre kvinder kalder hende Beatrice. Hun er udset til at blive en fremtrædende torturmester. Men lige nu er hun kun et talentfuldt barn.

"Jeg vil se ham nøgen," ivrer hun. "I dag."

Dommeren indvilger og vil selv lede seancen. Nu står drengen midt på gulvet i det lavloftede torturrum, som han ikke har set tidligere.

"Tag dit tøj af!" siger den lille pige pludselig. Dren-

gen rødmer. Han kan umuligt tage sit tøj af mens alle de kvinder ser på ham, især den kønne pige, som er yngre end ham selv. Dommeren gentager sætningen langsommere og tilføjer:

"Men behold dine underbukser på."

Denne gang adlyder drengen. Nu står han kun iført et par små drengetrusser. Han føler sig uendeligt alene. Der er kulde i rummet, og han mærker kulden mod sin krops følsomme steder – den tynde hud på inderlårene og omkring brystvorterne. Han vil gerne holde hænderne foran, men tør ikke. Hans hænder bevæger sig uroligt under de modstridende ordrer fra hjernen. Køligheden der siver op i hans bukseben, får pungen til at trække sig sammen. Pikken bliver mere fyldig da han fyldes af vellystig angst. Han er frygteligt genert og vil gøre alt for at skjule hvad der sker. De følelser er hans største hemmelighed. Hænderne flagrer igen, og det brænder bag øjnene.

Kvinderne iagttager ham uden medfølelse. De har set det før og glæder sig til at tortere denne kønne yngling, finde de hemmelige steder på hans krop og åbne dem med blanke instrumenter. Drengen ved det ikke endnu; han tror at han kan skjule noget. Men han vil røbe alt og hviske sjofle fantasier til bødlerne mens de piner ham: "Nej, Nej, det kan I ikke, det må I ikke, Nej, jo – gør det, jeg elsker det." Men han ved det ikke endnu.

Dommeren indleder:

"I dag begynder din straf. Du vil opleve smerte. Men først skal du lære at du umuligt kan gøre, hvad vi ønsker af dig, og at smerten derfor er fortjent."

Hun holder en pause til yndlingen tydeligt har opfattet ordene, så fortsætter hun: "Over dit hoved er et par løkker af tov. Du skal stikke hænderne ind i dem og trække til de er stramme om håndleddene. Når du har gjort det, kan du ikke mere slippe fri. Vi kunne godt hænge dig op med magt, men du skal gøre det frivilligt selvom du ved, at du får tortur."

Drengen løfter tøvende hænderne, sænker dem forvirret, tøver, løfter dem igen og finder de to løkker over sit hoved. Så stikker han hænderne i til de sidder stramt om hans håndled. Løkkerne er tæt over hans hoved så han kan bevæge sig næsten frit, undtagen få hænderne ned. Han står helt stille med brændende kinder og samler benene i et forsøg på at skjule bulen foran. Dommeren er tilfreds. Så siger hun pludselig med stentorrøst:

"Træk dine bukser ned eller vi skærer pikken af dig!"

Drengen er lamslået. Han forstår det ikke. Så rykker han hjælpeløst i snorene, men hænderne forbliver hvor de er. Pludselig indser han: Det er sandt! De vil skære pikken af ham hvis han ikke gør, som de siger. Fortvivlet vrider han sig for at komme fri, snor sig for

at nå sine underbukser, gnider lårene mod hinanden for at fange en snip, bøjer benene op, spreder dem, intet hjælper. Til sidst står han stille – fuldstændigt sønderknust. Han græder: "Vil I ikke godt lade være, jeg er så bange, vil I godt lade være."

Beatrice fniser:

"Lad mig skære pikken af ham!"

Drengen er rædselsslagen, og dommeren taler til drengen:

"Det er for tidligt at at gøre dig til en pige. Måske kan du i stedet forhandle dig til en mildere straf."

Drengen forstår ikke.

"Du kunne bede om hjælp til at få bukserne af. Du kunne fortælle os at du godt vil være nøgen, og at du godt vil betale for hjælpen ved at få tortur."

Nu forstår drengen. Han hvisker:

" Vil I godt trække bukserne af mig."

"Hvorfor det?"

"Jeg vil gerne være nøgen."

"Og betaling for hjælpen?"

"Jeg vil gerne have tortur."

"Nu skal du forstå at tortur ikke er noget, som du gerne vil have. Det er noget du kan bede om, og når du lærer at bede om en bestemt tortur, kan du måske slippe for én som er værre."

Dommerkvinden stikker en finger ind i drengens ene bukseben som er løst, og trækker en smule ned.

Samtidig rasper hendes negl ned over siden af drengens pung. Han gisper og samler benene med et ryk. I det samme forstår han at han har gjort noget forkert.

"Han er dum," fniser den perverse lille pige, "lad mig pine ham".

Hun vil hen til drengen, men bliver venligt holdt på plads. En anden bøddel stiller sig ved drengens side. I hånden har hun en lille saks, som hun fører ind i drengens bukseben og stikker ham.

"Det kunne også være sjovt at klippe den af!" fniser Beatrice. Drengen rykker voldsomt baglæns.

"Rolig," siger dommerkvinde, "ellers bliver det værre."

Drengens trusser bliver trukket ned et lille stykke ad gangen, og drengen vrider sig i et forsøg på at gribe et hjørne af trusserne med lårene for på den måde at skubbe dem længere ned. Panisk prøver han at gøre sig nøgen og for hver gang det ikke lykkes, stikker kvinden ham onskabsfuldt med saksen. Først da bukserne er et godt stykke nede på lårene og hele hans kønsorgan er frit, lykkes det for ham. Alle kvinderne har fuldt med i skuespillet og set hans ydmygende villighed til at føje saksen.

Drengen er svedig og træt. Den tynde hud i hulningerne helt oppe på hans inderlår er fyldt med små prikker fra saksen, men han føler en slags lykke. Han føler at han har fortjent den sviende smerte, fordi han

måtte bede om hjælp til at gøre, hvad han skulle.

Kvinderne iagttager den nøgne dreng. Hans nøgenhed understreges af hans træthed og af at han fuldstændigt har overgivet sig. Han er en meget yndig dreng. Spinkel uden at være tynd og så fin og glat i huden at han kunne være en pige. Men det er han bestemt ikke. Kønsorganet er smukt og kraftigt med spæde, lyse hår. Det virker næsten en smule for stort til kroppen, som det ofte gør hos teenagedrenge. Pungen er saftspændt, og han er i den alder hvor de seksuelle spændinger er størst. Han er mellem femten og seksten år gammel. Tortur på sådan en dreng er en dejlig oplevelse.

"Har du prøvet at onanere?"

Drengen rødmer.

"Det skal du ikke mere, fra nu af skal al din seksuelle energi bruges som tortur. Fordi du er så ung, har du masser af energi, så du kommer til at lide meget. Du kommer i et helvede af seksuel spænding, - således er dommen. Fra nu af skal du være liderlig hele tiden, Men du vil aldrig mere få udløsning i resten af dit liv."

Drengen nikker, men forstår det ikke rigtigt.

Intermezzo

"Han er min. Jeg vil ha' ham. Jeg vil ha' en dreng. Jeg har aldrig haft en dreng helt for mig selv. Jeg vil bestemme. Det er mig der skal lave tortur på ham, jeg er

gammel nok til at blive bøddel."

Beatrice er vred og forurettet. Det besluttes at Beatrice forfremmes til novice, og at hun får nye udfordringer.

Tortur af drengen

Drengen står igen i det lavloftede rum. Igen er han kun iført de små trusser. Bødlerne sidder på deres pladser. Beatrice læner sig ivrigt frem, i hånden har hun en tynd, bøjelig bambusgren. Over drengens hoved er der i dag en rund barre. Uden at blive spurgt rækker drengen op og tager fat i barren med begge hænder. Dommerkvinden nikker venligt.

"Det er godt," siger hun, "du bliver fra nu af kun bundet når det er nødvendigt for at hjælpe dig, ellers skal du øve selvkontrol og villighed til at få tortur uden tvang, for du vil jo gerne, - ikke sandt?"

Drengen nikker svagt med bøjet hoved.

"Tydeligere," siger dommerkvinden. Drengen ser op. Med usikker stemme hvisker han: "Jeg, vil - gerne - ha' - tortur."

Beatrices kinder blusser af forventning. Hun går frem til drengen, stolt og selvsikker. Endelig er hun ved at blive voksen.

"Pisk ham," siger dommerkvinden, "men kun på de nøgne steder."

Beatrice er dygtig. Hendes spinkle arme er sikre i bevægelserne, og de mange slag lægger sig tæt over

drengens krop. Han kæmper for at holde ud, vil så gerne gøre Beatrice tilfreds. Armenes underside, fødderne og selv hans ansigt rødmer efter hundrede små svirp. Kun områderne bag trusserne er uberørte. Til sidst mister han grebet i barren og falder ned foran Beatrice.

"Det var fint."

De voksne kvinder roser Beatrice. Drengen får en pause inden han igen står parat foran sine bødler.

Dommerkvinden taler sagte.

"Beatrice har været venlig imod dig, hun har givet dig en smuk sund kulør, og hun har ikke slået dig de hemmelige steder. Synes du ikke hun skal have en belønning?"

Drengen nikker.

"Tag dine bukser af."

Han adlyder. Nu er han nøgen og meget smuk. En enkelt tåre finder sin vej, og hans læber dirrer. Under trusserne er huden fortsat ganske lys i skarp kontrast til resten af kroppen - fuldstændigt som havde han leget i solen i mange timer kun iført shorts. Men solen har et navn i dag: Den hedder Beatrice.

"Beatrice er også lærling," fortsætter dommeren, "og hun har været god i dag. Nu vil vi lære hende mere om at ydmyge og tortere et mandligt kønsorgan, synes du ikke hun har fortjent det?"

Drengen nikker forvirret, men hans pik vipper en

smule, og Beatrice tripper af fornøjelse ved synet.

To kvinder holder drengens hænder fast til barren, og to kvinder spreder hans ben og holder dem fast. Fra dette tidspunkt glemmer de næsten drengen og retter opmærksomheden mod Beatrice. De bliver køligt professionelle, viser Beatrice hvordan hun skal ramme drengens mest følsomme steder. Ikke for meget og ikke for lidt. Nøjagtigt så hårdt at det er uudholdeligt og nøjagtigt så lidt at drengen ikke besvimer. De lærer hende ikke at være for ivrig og hvorledes hun før hvert slag først kan fange drengens blik og præcist antyde, hvor det næste slag skal lægges. Derpå følger slaget ubarmhjertigt og uden tøven. Snart er de sidste områder lige så rødmende som resten af drengens krop. Helt ind i de sarteste hulninger bliver han pint af de professionelle bødler. Beatrice lærer mandkønnet at kende. Dets sårbarhed og angst. Drengen lærer at han ikke kan have nogen hemmeligheder for Beatrice. De andre bødler viser hende hvordan hun med blid hånd skal kærtegne pikken til den svulmer, og straks derpå straffe organet for dets frækhed. Pungen strammer sig, og pikhovedet rødmer af skam efter de præcise små rap. Beatrice lærer at øge drengens seksuelle spænding. Hun lærer at drengen aldrig må få udløsning, men skal dø uden anden befrielse end netop døden.

Drengen synker ind i sin smerte, ensom og forladt,

men forstår omsider meningen: At han elsker Beatrice og skal dø for hendes hånd.

Beatrice

Beatrice tænker på tortur. Det gør hun altid. Bare ordet kan gøre hende liderlig. Hun får varme følelser i kroppen, og det gyser op ad inderlårerne når hun tænker på drengen. Hun drømmer om tortur, uudholdelig tortur. Tortur på drengen som snart bliver hendes. Så længe hun kan huske, har hun instinktivt forstået hvad det vil sige at være torturmester. Hun ved at hun snart er gammel nok til at blive rigtig bøddel, og hun ved at det bliver hende, som får lov at slå drengen ihjel. Han skal dø under tortur, for Beatrice er optaget i et hemmeligt selskab af kvindelige bøddler. Hun er udvalgt. Tortur af kønsdelene på mænd - unge såvel som gamle - noget som kun kendes af de indviede, - er hvad hun er udvalgt til.

Talens brug

Drengens tunge trækkes frem i munden på ham. Den spræller som en lille fisk for at undslippe. En bøddel holder tungen fast med en tang. En anden bøddel stikker en kanyle ned i drengens hals. Bagerst på tungeroden jager hun den ind. En væske sprøjtes ind i tungeroden. Drengen er rædselsslagen. Kan knapt få luft. I dag er det den utroligt gamle vissenryg med ansigt som et rynket æble, - hun har aldrig noget navn, -

og Beatrice, som er bødler. De er begge klædt i hvidt. Den gamle i lægekittel med lommerne fulde af instrumenter, Beatrice i yndig lillepigekjole. Hun har sløjfer i håret og små hvide ankelsokker. Hun danser og tripper rundt på slanke ben. Fniser og pjatter som en skolepige der snakker med veninderne. Så taler den gamle kvinde:

"Det her er en ny leg unge mand. Din tunge er lammet så du ingenting kan sige. Du kan ikke sige at du elsker os, du kan intet sige for at gøre torturen mildere. Det er alt sammen så frygteligt uretfærdigt! Du er ved at blive kvalt i din egen tunge, og kvælningsfornemmelserne gør dig rædselsslagen, du føler at du skal dø. Derfor er du bundet i dag.

Drengen ligger på en smal briks beklædt med sortblankt læder. Hans arme er ført ned og holdt sammen under briksen. Han er nøgen. Bløde bånd om hans ankler trækker fødderne op mod loftet og ud til siderne så hans ende er løftet fra briksen. Den gamle dame holder en lille æske med trykknapper. Fra æsken udgår to ledninger der ender i nogle klemmer. Klemmerne er formet så de ville passe perfekt omkring for eksempel en lille valnød. Men i stedet for nødder sidder klemmerne stramt om begge drengens testikler. Hver gang den gamle kvinde betjener trykknapperne, sitrer drengens krop. Beatrice løfter drengens pikhoved mellem to fingre. Pikken er erigeret af

de elektriske stød.

"Huh, - bedstemor, det kilder i fingrene når du gør det!"

Slagtehus.

Som det dog larmer! Et slagteri med skramlende transportbånd og hvinende kødsave. Drengen hænger med hovedet nedad og spredte ben. På kødkroge. Nøgen som et dyr parat til slagtning. Ujævnt glider han af sted langs kæderne i loftet. Ved slagtepladsen står en ung pige parat - måske er det Beatrice - i kittel og blodbestænkt forklæde. Da det bliver drengens tur og han hænger parat foran hende, griber hun om hans testikler og trykker en tynd kniv mod hans mellemkød. "Puf!" siger hun, idet kniven bryder gennem huden. Hun vrikker og skubber til man hører lyden af stål der kradser mod knogle.

Mere er der ikke. Historien har ingen slutning. I al evighed skrumpler det larmende transport afsted. Igen og igen møder drengen - eller manden - de rolige hænder, det blodige forklæde. Igen og igen gennembores han af blanke instrumenter - i maven, brystet, øjnene, testiklerne.